

[Schak Nielsen]

til udstykning til ejerlejligheder, og heller ikke er det nu?»

(Spm. nr. 632).

Begrundelse.

Ejendomskomplekset Borggården i Randers har gennemgået en såkaldt modernisering med henblik på udstykning i ejerlejligheder. Denne modernisering er imidlertid af en sådan karakter, at der snarere er tale om en forringelse af den bolig-mæssige kvalitet, jfr. den rapport, der er udarbejdet af studerende og lærere ved arkitekt-skolen i Århus under redaktion af arkitekt Kjeld Søbye.

Under alle omstændigheder er der ikke opfyldt de kvalitetskrav, som ejerlejlighedsloven stiller, på det tidspunkt, da tinglysningen til ejerlejligheder er sket.

På den baggrund bør boligministeren sørge for appel til højere retsinstans af tinglysningen, ligesom selve sagen bør give boligministeren anledning til overvejelser om en stramning af ejerlejlighedsloven, jfr. statsministerens åbningstale i folketinget i oktober sidste år.

Besvarelse (12/4 78):

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg har – gennem justitsministeriet – fået oplyst, at anmeldelser om opdeling af ejendomskomplekset Borggården i Randers er indgivet den 8. marts 1978 for 2 matrikelnumre med 18 lejligheder og den 29. marts 1978 for det sidste matrikelnummer med 12 lejligheder. Anmeldelserne var ledsaget af en landinspektør-erklæring, der gik ud på, dels at ejeren inden 25. marts 1977 havde anmodet landinspektøren om attestation til opdeling i ejerlejligheder, dels at hver enkelt ejerlejlighed opfyldte kravene i § 10, stk. 1, nr. 2, i den dagældende ejerlejlighedslov.

Efter tinglysningsreglerne har tinglysningsdommeren pligt til at lade anmeldelsen tinglyse, når den fornødne attestation foreligger. Et eventuelt søgsmål mod tinglysningsdommeren – eller en eventuel kære af tinglysningen – med henblik på at få tinglysningen annulleret vil derfor efter justitsministeriets opfattelse ikke kunne forventes at føre til et sådant resultat.

I spørgsmålet er det anført, at lejlighederne ikke opfyldte lovens kvalitetskrav inden

tinglysningen, og dermed inden attestationen er afgivet. Jeg har derfor i dag bedt politimesteren i Randers om at foretage en politimæssig undersøgelse heraf under hensyn til straffelovens regler om erklæringer til offentlig myndighed.

Den nævnte sag er en overgangssag, dvs. en sag, hvor kun 1976-lovens kvalitetskrav skal være opfyldt, fordi ejeren havde rettet henvendelse til en landinspektør inden 25. marts 1977.

Sagen belyser følgelig ikke, hvorledes de ændringer af ejerlejlighedsloven, der blev gennemført i 1977, virker. Jeg finder derfor ikke, at sagen kan give anledning til overvejelser af, om disse lovændringer måtte være utilstrækkelige.

Til *indenrigsministeren (5/4 78)* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren fremsætte forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, således at der i § 27, stk. 1, i første punktum kommer til at stå: »Har en gruppe ikke ved forholdstalsvalg i henhold til § 24 fået så mange pladser i økonomiudvalget og i de stående udvalg, som den ville have fået ved en fordeling under ét af samtlige pladser i disse udvalg, har gruppen ret til at få det manglende antal anvist ved overtagelse af pladser fra den eller de grupper, der ved den første fordeling har fået for mange?«

(Spm. nr. 634).

Begrundelse.

De netop overståede konstitueringer i by- og amtsråd har i mange tilfælde vist, at de største valggrupper har fået et større antal pladser pr. mandat, fordi pladserne i økonomiudvalget med den gældende formulering af styrelsesloven ikke er omfattet af § 27, stk. 1.

Det forekommer imidlertid ikke at være i overensstemmelse med de nye strømninger, at flertal kan favoriseres på denne måde.

Eksempelvis kan jo nævnes, at ministeren i sin redegørelse af 23. november 1977 til folketinget om kommunalt nærdemokrati bl. a. har udtalt:

»Som kompensation herfor er det i lovgivningen sikret, at den valgte repræsentation